

Wolf - Rosenstein

I.

Pus nostre temps comens?a brunezir,
e li verjan son de la fuelha blos,
e del solelh vey tant bayssatz los rays,
per que·l jorn son escur e tenebros,
et hom non au d?auzelhs ni chans ni lays,
per joy d?amor nos devem esbaudir.

II.

Aquest?amor no pot hom tan servir
que mil aitans no·n doble·l gazardos;
que pretz e joys e tot quant es, e mays,
n?auran aisselh qu?en seran poderos;
qu?anc non passet covinens ni los frays--
mas per semblan greus er a conquerir.

III.

Per lieys deu hom esperar e sofrir,
tant es sos pretz valens e cabalos;
qu?anc non ac suenh dels amadors savays,
de ric escas ni paupr'ergulhos;
qu?en plus de mil non a dos tan verays
que fin?amors los deya obezir.

IV.

Ist trobador, entre ver e mentir,
afollon drutz e molhers et espos,
e van dizen qu?amors vay en biays,
per que·l marit en devenon gilos,
e donas son intradas em pantays;
cuy mout vol hom escutar et auzir.

V.

Sist sirven fals fan a pluzors gequir
Pretz, e Joven elonhar ad estros,
don Proeza no cug sia mais,
qu?Escassedatz ten las claus dels baros;
manhs n?a serratz din la ciutat d?Abays,
don Malvestatz no·n layssa un yssir.

VI.

Ves manhtas partz vey lo segle faillir,
per qu?ieu n?estauc marritz e cossiros

que soudadiers non truep ab cuy s?apays,
per lauzengiers qu?an bec malahuros,
qui son pejor que Judas, que Dieu trays:
ardre·ls degr?om e totz vius sebellir!

VII.

Nos no·ls podem castiar ni cobrir;
tollam nos d?elhs, e Dieus acosselh nos,
q?us joys d?amor me reverdis e·m pays,
e pueſc jurar qu?anc ta bella no fos;
petit la vey, mas per ella suy gays,
e jauzions, e Dieus m?en do jauzir.

VIII.

Ara·s pot hom lavar et esclarzir
de gran blasme, silh que son encombros;
e si es pros, yssira ves Roays,
e gurpira lo segle perilhos;
et ab aitan pot si liurar del fays
qu?assatz en fai trabucar e perir.

IX.

Fagz es lo vers, e non deu veillezir,
segon aïſſo qe monstra la razos,
q?anc bon?amors non galiet ni traſis;
anz dona joi als arditz amoros.

X.

Cercamonz diz: q̄i vas Amor s?irais,
meravill?es com pot l?ira suffrir;
q?ira d?amor es paors et esglais,
e no·n pot hom trop viure ni murir.

- letto 797 volte